

HIERONYMUS.

EUSEBIOΣ.

EUSEBIUS.

signis, olim Chananæorum terminus ad Aquilonem respiciens, & postea regionis Judææ. Cecidit autem in sortem tribus Aser, sed eam non possedit, quia hostes nequaquam valuit expellere.

ὅριον δὲ ἦν τὸ παλαιὸν τῶν Χανααίων βορείον· ὕστερον δὲ τῆς Ἰσδαίας, ἐπεὶ καὶ αὕτη γέγονε τῆς κληρονομίας τοῦ Ἰσραήλ· φυλὴ γοῦν Ἀσὴς ἐκεκλήρωτο· ἀλλ' οὐκ ἐξῆρεν αὐτῆς τοὺς ἀλλοφύλους ἢ φυλὴ Ἀσὴς, φησὶν ἡ γραφή.

ces, terminus olim Chananæorum Septentrionalis: postea Judææ, cum ea facta est hæreditatis Israël: tribus quippe Aser eam forte acceperat: sed non sustulit ex ea alienigenas tribus Aser, inquit scriptura.

SIDONIA, regio Sidoniorum, urbi Sidoni adjacens & subjecta, in qua erat & Sarephta, in qua habitavit Elias, Lucæ iv. v. 26.

¹ SIENAIM, quercus pertinens ad terminum Nephtalim.

Σενναίμ, ὁ δρυς, ὅριον Νεφθαλείμ.

SENNANIM, quercus, terminus Nephtali.

² SIHOR, locus contra faciem Ægypti: sed & hodie ostenditur villa nomine Sibor, inter Eliam & Eleutheropolim, in tribu Juda. super hoc in libris Hebraicarum questionum plenius diximus.

Σιῶς, ἡ κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου· ἔστι δὲ καὶ κάμη Σιῶς μεταξὺ Αἰλίας καὶ Ἐλευθεροπόλεως· φυλῆς Ἰούδα.

SIOR, locus contra faciem Ægypti: est autem vicus Sior inter Eliam & Eleutheropolim: tribus Juda.

SILO. Vide supra SELO.

SILOE, idem fons, qui alio nomine Gihon dictus est, quod probandum nobis erit pluribus ad 3 Reg. i. v. 33. Vide supra in GIHON. Fuit & Natatoria Siloë, juxta montem Sion, in ipso ferè angulo Orientis & Meridiei, piscina videlicet, in quam derivabantur prioris illius fontis aquæ, de qua & nos supra diximus in voce NATATORIA SILOE. Ab hac piscinâ totus ille locus, qui erat juxta piscinam ad radices montis Sion, dictus est etiam Siloë. Hinc Lucæ xiii. v. 4. e monte Sion turris in præceps delapsa octo & decem viros in Siloë existentes oppressit.

³ SIN, desertum inter mare rubrum & solitudinem Sina. Nam de deserto Sin filii Israël venerunt in Raphidim, & à Raphidim in desertum Sina, juxta montem Sina, ubi Moyses tabulas legis accepit. Desertum autem Sin idem dicit esse Scriptura quod & Cades: sed hoc juxta Hebræos. Cæterum in Septuaginta interpretibus non habetur.

Σιν, ἔρημος ἡ μεταξὺ παρατείνας τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τῆς ἐρήμου Σινά. ἀπὸ γὰρ Σιν ἦλθον εἰς Ραφιδίμ, ἀπὸ δὲ ταύτης εἰς τὴν ἔρημον Σινά παρὰ τὸ Σινά ὄρος, ἔνθα Μωϋσῆς τὴν νομοθεσίαν λαμβάνει. τὴν δὲ ἔρημον τὴν αὐτὴν λέγει τὴν τῆς Κάδδης ἡ παρ' Εἰσραίοις γραφή, ἀλλ' οὐχὶ τῶν ὁ.

SIN, desertum quod extenditur inter mare rubrum & desertum Sina. nam à Sin venerunt in Raphidim, inde in desertum Sina juxta montem Sina, ubi Moyses accipit legem ferendam legis. Hoc autem desertum idem esse ait quod Cades Scriptura Hebræorum, sed non Septuaginta.

SINA, locus nuncupatur in extremis tribus Judæ totiusque Judææ terminis Australibus, Jos. xv. v. 3. qui alibi Num. xxxiv. v. 4. Senna dicitur, de quo & nos supra in SENNA. Alias Sina sæpius nonnulla de curtatione ponitur pro monte Sinai, de quo proximè dicendum. Sed & prior ille locus in Hebræo per 3 initio scribitur, posterior per D.

SINAI, mons in deserto Arabiæ Petrææ, quod est ad Austrum totius Judææ, à quo & tota circumjacens regio deserta desertum Sinai in Scriptura appellatur. In hoc monte vidit Moyses illustrem illam visionem rubi ardentis citra consumptionem, Deo è rubo Moysem alloquente. Ad radices hujus montis annum ferè totum egerunt Israëlita ex Ægypto egressi, ubi & à Deo è monte Decalogum intonante, & Moyse deinde in montis verticem ascendente, illustribusque in eodem monte editis prodigiis, iidem Israëlita legem acceperunt. Quàm procul hic mons distet à finibus Australibus terræ promissæ, vide quæ diximus Deut. i. v. 2. & quæ à nobis dicuntur 3 Reg. xix. v. 8. Vide & supra ad vocem CHOREB.

NOTÆ.

1. Videtur hæc vox non parum corrupta, pro qua in versione nostra conformiter Hebræo legimus Saananim Jos. 19. v. 33. quæ vox multo adhuc corruptior legitur in codicibus Septuaginta Interpretum, Romano, Aldino, Basileensi. Videtur autem Saananim regionis vel populi potius juxta Libanum esse nomen, quàm quercus. Porro quod Eusebius id quercus nomen esse dicat mirum est, cum urbes in quercubus esse non soleant; ibi autem dicantur oppida Heleph & Elon esse in Saananim. Videri posset Eusebius nactus codicem Septuaginta Interpretum, in quo illud Elon (quod Hebræis quercum significat) appellativè redditum esset, cum proprium nomen esse longè sit verisimilius, & velut proprium nomen exhibeant nunc omnes codices Septuaginta Interpretum, licet voce ferè corrupta. BONFRERIUS.

2. Hujus fit mentio etiam in versione nostra 1 Paral. 13. v. 5. quo nomine ibi intelligitur torrens ille Ægypti extremus versus Ægyptum, assignatus passim in Scriptura terræ promissæ terminus: ita enim & alibi idem torrens in Hebræo appellatur סִיחֹר Scichor Jos. 13. v. 3. quamquam nonnulli eo nomine Nilum intelligant, qui aliquando eodem nomine in Hebræo dictus invenitur Hierem. 2. v. 18. Significat autem Sibor nigrum, vel nigredinem. Est & alius locus in tribu Aser juxta Carmelum montem, & mare, Sibor à nigredine appellatus, Jos. 19. v. 26. cujus nominis inditi originem ad eum locum venari studeamus. IDEM.

demus. IDEM.

3. Duplex in Scripturâ distinguendum desertum Sin, unum est illud, cujus hic fit mentio inter mare rubrum & montem Sinai, cujus fit mentio Exodi 16. v. 1. & Cap. 17. v. 1. & Num. 33. v. 11. in quod Israëlita venerunt anno primo egressionis ex Ægypto, estque ab Occidentali parte Idumææ. Alterum est desertum Sin juxta Cades, ab Orientali plaga Idumææ, in quod venerunt Israëlita quadragesimo tantummodo anno egressi ex Ægypto, cujus fit mentio Num. 13. v. 22. & Cap. 20. v. 1. & Cap. 27. v. 14 & Cap. 33. v. 36. & Cap. 34. v. 3. Deuter. 32. v. 51. Jos. 15. v. 1. Et quamquam nonnihil difficile videri possit, hæc duo deserta inter se in versione nostra Latinâ distinguere, est tamen id in Hebræo facili, cum diversa sit utriusque scriptio: prius enim סִין sin dicitur; posterius יַסִּין Yassin nuncupatur. IDEM.

4. Δρυς] Erat in Codice Regio δρυος in genitivo, teste Martiano. CLERICUS.

5. ἡ κατὰ πρόσωπον] subaudiri videtur χώρα. Sed nusquam legimus regionem sic dictam; Hieronymus habet locum, sed nec de loco, hoc est, oppido, aut vico nomen hoc usurpatum legitur. De fluvio tantum dicitur, quem Nilum esse ad Jos. xiii. 3. multis ostendimus. IDEM.

1. Fuit